

Forslag til begravelsestale om menneskelivet 1.

Gennem mit liv har døden altid påvirket mig. Mange tanker er gået gennem mit hoved ved de mange dødsfald og begravelser, der har været i min nærhed. Jeg vil gerne bringe den oplevelse videre, idet livet er kendetegnet ved at døden er en realitet. **Vi 'oplever' og vi 'føler' og disse elementer er en del af en helhed i vort indre.** Lad ikke noget liv være levet forgæves. **Hvis vi vil 'livet' kan alt fra 'livet' bruges i vort videre virke.** Kan et afsluttet liv da bruges bedre, end at være et fornyet udgangspunkt for: **hvad vi 'tænker', 'oplever', og danner vore 'idealer' på --- i vort eget videre liv.**

Menneskelivet er komplekst og sammensat. Vi er individuelle personer hver især. Men vi lever i en samhørighed, hvor vi nødvendigvis må udvise en høj grad af fællesskab. Men vil vi bidrage til dette fællesskab, handler det om at finde fælles forståelse, – på tværs af vore personlige forskelligheder. ---

Vi bør være *eftertænksomme* og lytte til hinanden, og ligeledes til de mange fantastiske digtere vi har og har haft i vor kultur, **fordi de kan bidrage til vor egen videre 'tænkning' og 'dannelse'.** -- Vi gennemlever en tid med uhyrlig terror, også i vort eget land og vor nærhed. Terror kendetegner en foragt for andre menneskers liv. --- Fra en Western film med *dusør-jægere og lejermordere* har jeg et citat der hedder: --- **Der hvor livet ingen 'værd' har, --- har døden en pris.** --- Er vor hverdag mon også nået dertil ???

Når vi taler om livet som menneske og os imellem, så sender jeg her mine tanker til vor kendte danske forfatter **Martin A. Hansen** og vil trække hans roman **'Løgneren'** frem. Det er en roman som også er filmatiseret af *Knud Leif Thomsen*, dog ret frit efter romanen. Hovedpersonen hedder **Johannes** og er skolelærer på den lille ø Sandø. Filmens anden hovedperson hedder **Rigmor**, og er Johannes veninde og fortrolige, trods det hun er gift med øens storbonde. I én af situationerne mellem dem siger hun følgen: **I grunden har jeg har altid haft det godt, – men i virkeligheden er mit liv 'meningsløst'.** ---

Det vil jeg standse lidt ved, **for hvad er 'meningen' med livet egentlig. Er der nogen 'mening', eller er det alene den 'mening' vi selv sætter indhold på ??.** – Hvis vi ikke selv sætter 'indhold', 'flyder' vi jo blot gennem livet. Er det sådan vi reelt ønsket det, bliver vort liv vel ikke til andet, end at blive udnyttet af andre. Det kan næppe udtrykkes bedre end fra *Inger Christensens digtsamling 'Det', hvor det hedder:*

*Et samfund kan være så stenet,
At alt er en eneste blok. Og indbyggermassen så benet.
At livet er gået i chok. ----*

Der er ingen facitliste om livets 'mening', ---- kun den 'mening' --- vi selv vælger.

**Men hertil skal vi have det med, som forfatteren lader Johannes sige til Rigmor, --- han siger:
Nej du må ikke sige sådan, – vi må hjælpe hinanden vi to ---.** --- Og videre citere Johannes et udtryk han kender og som lyder: **Ethvert rige der ligger i splid med sig selv, ligger øde.** --- Min tolkning heraf er, at hvis vi har for store indre **'knuder'** i os selv, kommer vort **'eget rige', altså os selv,** for let til at ligge øde. – **Jeg vil lige tage det med om romanens titel 'Løgneren'.** Johannes skriver dagbog, og har skrevet flere hæfter om det han selv kalder Sandø's historie. **Men forfatteren lader ham sige, at det han selv oplever måske ikke er sandheden, --- måske 'løgn'.** ---Således tolket, hvornår oplever vi reelt det **'sandfærdige'.**

I virkeligheden kunne der føjes meget mere til om livet og dets smukke sider og de mindre gode. Jeg oplever Martin A. Hansen som en værdifuld forfatter, vi kan tage meget med os fra, -- i vort eget videre liv.

Lad netop denne sammenkost ved N.N.'s begravelse/bisættelse være et yderligere grundlag for at tænke videre over livet, medens vi stadig har det. --- **Vil vi livet --- kan alt fra livet bruges.**

Lad ikke N.N.s liv og død være uden påvirkning af os, men lad det blive endnu et bidrag til vor eftertænksomhed. -- **Døden efterlader et tomrum, – en stol er blevet tom. -- En sorg vil trænge sig på. -- Men en sorg er reelt en smuk menneskelig reaktion. --- For sorgen er en kærlighed - der er blevet hjemløs.**

Øjet kan se smilet, – munden kan le. – Men sorgen i hjertet kan ingen se.

Ære være N.N.'s minde !

Jørgen Olsen (2017)

I relation til www.setnedefra.dk om livet og døden, Bl.a. om 'Når livet slutter' etc.

Forslag til begravelsestale om menneskelivet 2.

Min mor sagde ---- at når man bliver ældre, så tænker man mere over livet. Min mor gjorde det, og jeg tror meget heraf er blevet stående i min erindring, for så nu 'som ældre', at erkende den samme oplevelse om eftertænksomhed og bevidsthed. --- Og heraf bl.a. dannet den livsbetragtning jeg vil benævne som 'ydmyghed, nøjsomhed og værdighed'. --- Det handler om livet som menneske.

Vel er der mange mennesker der gør sig tanker om livet som menneske. Men der er dem der er kommet til at hedde 'filosoffer', fordi de gjorde tanker der kunne indfanges af de meningsdannende grupper i samfundet, enten på datiden eller senere. *Søren Kierkegaard* er én af dem fra vort eget land. Ud over jorden er og har der været et utal af sådanne 'filosoffer'. – I vor kulturkreds måske bedst kendt tilbage fra den græske kultur med *Sokrates* eller *Platon*, som var den der nedskrev. Men nævnes skal dog her en anden kendt filosof ved navn *Heraklit*, der levede helt tilbage til ca 500 f. kr., således for mere end 2.500 år siden. – **Og hvad tænkte han så. Bl.a. hævdede han, at alting forandre sig. Desuden at tilværelsen er en evig strid.**

Og det kan vi vel kun bekræfte. Således bl.a. at alting forandre sig, og at tilværelsen er en evig strid. --- Fra min barndom og yngre dage, husker jeg tydeligt det udtryk, at når nogen var døde, så hed det, nu havde den pågældende 'fået fred'. **For mig har det altid været et 'trist' udtryk. --- Men det 'er' vanskeligt at være menneske.**

Men her vil jeg standse op ved vor egen filosof *Søren Kierkegaard*. Om nogen har han virkelig skrevet om det 'at være menneske', og *vor eksistens*, det der kom til at hedde 'eksistentialismen'. Jeg kalder ham blot 'Søren' – som efter jysk kultur. *Søren* har skrevet på en meget 'knudret' måde, og derfor vanskelig at læse. Det er så især blevet til 'eksperternes filosof'. Men der er også elementer der kan læses og forstås af 'os andre'.

Det siges at alt hvad *Søren* har skrevet, handler om ham selv som menneske. Således en selvanalyse. Så uanset om det siges at være 'selvcentreret', så er det anvendeligt for ethvert menneske. *Sørens* udgangspunkt eller grundtanke, kan måske udtrykkes sådan, at der ikke findes en 'fornuft' eller 'videnskabelig metode', der kan give en forståelse af alle tilværelsens forhold. – For *Søren* handler det om at blive 'sig selv'. – **At sige 'ja' til 'sig selv' og 'ja' til livet**, om end en vanskelig 'stræben', men som han udtrykker det, **at alternativet er 'at miste sig selv'** og tabe sig selv i fortvivlelse. Det er 'tomhed' blot at flyde med. Men vi er alle et produkt af det vi kommer af, – af den kultur vi lever i, eller er opvokset i.

For *Søren* handler det om at 'tage stilling' til vort liv og eksistens. **VALGET** er noget centralt for *Søren* **'MAN VÆLGER SELV'**. *Vi må sige 'ja' til os selv, og til selv 'at vælge vort liv'*. Men jeg føjer så til, om *hvornår man er klar til at vælge selv, for det forudsætter fornødent grundlag og modenhed. ---*

Vi bære alle noget i os fra vor tidlige barndom og opvækst. Det lagre sig ofte 'ubevidst' i vor underbevidsthed. Og det er nok det første vi skal analysere hos os selv. Det kommer *Søren* dog omkring ved i hans bog 'Sygdommen til døden', hvor han taler om 'sjælens 3-deling'. Han sammenligner det med et stort hus, med 'kælder', 'stue' og 'førstesal'. *Kælderen er for ham vor 'underbevidsthed'*. – *Freud skriver mange år senere om samme emne, men han kalder det for 'jeg'et' og et 'overjeg', og 'under'jeg'et' som det 'ubevidste'*. --- *Jeg nævner det her, fordi jeg selv har måtte erkende betydningen af, at forsøge at finde årsag og sammenhæng i mangt og meget i livet, netop med udgangspunkt i indholdet i min underbevidsthed.* – *Underbevidstheden kan styre et menneskes adfærd, hvis man lever ubevidst herom.*

Lad netop denne sammenkost ved N.N.'s begravelse/bisættelse være et yderligere grundlag for at tænke videre over livet, medens vi stadig har det. --- **Vil vi livet – kan alt fra livet bruges.**

Lad ikke N.N.s liv og død være uden påvirkning af os, men lad det blive endnu et bidrag til eftertænksomhed. **Døden efterlader et tomrum, en stol er blevet tom. En sorg vil trænge sig på. Men en sorg er reelt en smuk menneskelig reaktion. --- For sorgen er en kærlighed der er blevet hjemløs.**

Øjet kan se smilet, – munden kan le. – Men sorgen i hjertet kan ingen se.

Ære være N.N.'s minde

Forslag til begravelsestale om menneskelivet 3.

Jeg har lyttet mig til en taleform der siger, at **'Livets revner --- giver plads til lys'**. Når vi som her er samlet omkring N.N.s kiste, forud for hans/hendes sidste korte rejse, så lad os gøre plads til eftertænkning. Lad os standse op midt i vor egen hverdag, og lad vore tanker bevæge sig. *Adam Oehlenschläger* skriver i sit *'Levnet'* (hans erindringer) at **'Når de kære døde forlader os, knyttes båndet fastere til de levende'**. – Det kan jeg udmærket genkende, men med den tilføjelse, at det alt for ofte *'kun'* er for en tid, førend alt igen bliver som forud. --- Det kunne være et ønske, at den aktuelle *'revne i livet'* – kan give plads til at styrke erindringer om *Oehlenschlägers ord*.

Når vi står ved døden, gør vi os nogle TANKER. **Vi oplever, og vi føler**. Vore tanker er en kompleks ting i vort hoved.--- **Ud af disse TANKER former vi ORD**. Disse ord er ikke altid lette at give fylde, om det der reelt er i *'tankerne'*. Omkring døden kender vi alle til forskellige udtryk der bliver brugt. Hvem kender ikke udtrykket **'Meningsløst'**. Udtrykket kan i sig selv være 'meningsløst', men tegner måske mest af alt, et udtryk for netop det vanskelige i at finde ord om **'oplevelse og tanker'**.

Jeg indser, at jeg selv hidtil har brugt et udtryk som **'døden er tung'**. Døden har altid talt stærkt til mig. Døden bekræfter livet, idet livet har som kendetegn, at døden følger. De to elementer høre nøje sammen. Men når jeg så har analyseret mit udtryk, har jeg erkendt, at det alligevel ikke rigtig gav det reelle billede af mine tanker og oplevelser. Men selv det jyske udtryk **'Træls'**, som man skal være jyd for at forstå betydningen af, --- så rammer ordet måske alligevel heller ikke helt oplevelsen.

Men det får mig til at sætte et lille tema op, omkring begreberne om tanker, ord og det der kan følge heraf. Her vil jeg fremhæve et lille digterisk udtryk, om seks begreber der kan følge hinanden i den sammenhæng, **tanke, ord, handlinger, vaner, karakter og skæbne**. – og som lyder :

1. **Vær opmærksom på dine tanker**
For dine tanker bliver til ord.
2. **Vær opmærksom på dine ord**
For dine ord bliver til handlinger.
3. **Vær opmærksom på dine handlinger**
For dine handlinger bliver til vaner
4. **Vær opmærksom på dine vaner**
For dine vaner bliver til din karakter.
5. **Vær opmærksom på din karakter**
For din karakter bliver til din skæbne.

Så er billedet samlet. Tanker, ord, handlinger, vaner, karakter og skæbne. På det grundlag lever vi til døden. Lad derfor døden og her N.N.s død være et grundlag for at tænke over **'livet som menneske'**.

Men efter denne dag kommer der atter en hverdag, med alt hvad en sådan indeholder. Tankerne skal bringes tilbage til dagligdagens virke og gøremål. For livet for os der lever, skal jo vandre videre. Det skal vi også pålægge os selv. --- For direkte efterladte efter N.N., da forestår der en mængde forhold der skal varetages, – ja endda rigtig meget, måske rigelig meget. --- Deres tanker bliver naturligt bragt hen i de mange forhold, der er at tage vare på i den kommende tid. ---

Vi har alle vort at tænke på. Hverdagen er mere end nogensinde præget af information om de mange uhyrlige ting der sker omkring os selv og ude i verden. Vore tanker bliver hele tiden påvirket. Det officielle liv og den kultur der følger med, giver mange mennesker *'stress'*. Arbejdslivet ligeså, ja selv pensionistlivet kan gøre det. --- Måske vi burde tænke de tanker, om ikke vi kan bidrage bedre til en samling af folket. Vi har tabt meget af vor hidtidige kultur, vi mangler en fællesnævner i tiden og tiden fremover. Jeg vil afrunde det med et udsagn netop også af *Oehlenschläger* skrevet i 1820, der lyder:
Lad andre klage over at tiden, – Jeg klager over den er ussel --- Thi den mangler lidenskab.

Lad netop denne sammenkomst ved N.N.s begravelse/bisættelse være et grundlag for at tænke yderligere over livet, og lad det blive endnu et bidrag til eftertænkning. **Døden efterlader et tomrum, en stol er blevet tom. En sorg vil trænge sig på. – Men en sorg er reelt en smuk menneskelig reaktion. --- For sorgen er en kærlighed der har mistet sit hjemsted.**
– Øjet kan se smilet, – munden kan le. – Men sorgen i hjertet kan ingen se.

Ære være N.N.'s minde !

Jørgen Olsen (2017)

I relation til www.setnedefra.dk om livet og døden. Bl.a. om 'Når livet slutter' etc.

Forslag til begravelsestale om menneskelivet 4.

Ved en sådan sammenkomst som denne, kan vi sætte overskriften **'når livet slutter'**, og lade vore tanker glide hen over **'det liv der var'**. Det er min opfattelse, at vi alle kan tage noget med fra det liv andre har levet, og dermed give et yderligere bidrag til vort eget fortsatte liv. – For: *'Hvis man vil livet, kan alt fra livet bruges'*.

Nu er sådan, at jeg holder meget af gamle danske film. --- De er for mig enkle og overskuelige, med mange forskellige persontyper eller karaktertræk. Desuden vel nok også for mig præget af en del nostalgi, hvor jeg reelt genkender det liv der udspilles. Men desuden, er der i de bedste karakterfilm, ofte mange gode udsagn om **'det at være menneske'**. Og det er noget jeg værdsætter. Derfor føler trang til at trække enkelte elementer frem i denne sammenhæng

Som så ofte vender jeg tilbage til **Martin A. Hansens roman 'Løgneren', eller til filmatiseringen heraf af Knud Leif Thomsen**. Hovedpersonen heri hedder **Johannes** og er skolelære på den lille ø **Sandø**. Han skriver **dagbog**, og kalder den for **Natanael**. Han har skrevet fem hæfter fulde af beskrivelse af hans oplevelse af at være på den lille ø. Det jeg her vil trække frem er hans udsagn, hvor han en tidlig morgen sidder i skolestuen og **'taler' med sin dagbog 'Natanael'**. Han siger:

'Jeg vil ikke noget dybsindigt og filosofisk med det, Natanael. Men en gæst på jorden må lære at forundre sig. Hvad skal jeg sige, når jeg går blandt blomsterne i enge. Mine ord vil ikke meget sige. Ja, har vi flygtige sjæle blivende sted andet end i de øjeblikke, da man 'undres' over det der er til ? Nå. Tænk nu ikke for meget over det, Natanael. --- Jeg holder bare af at sidde om morgenen, før børnene kommer, og 'undres' over et eller andet. Det er måske en slags teknik. Jeg kalder det min 'forundringstime'. Og den kan være meget nyttig. Da sidder man lettere og får små nyttige ideer, små påfund, der er gode for lærer. -

Jeg kan godt lide et sådan tankesæt. Og jeg holder meget af **Martin A. Hansen**. Og jeg vil gerne bringe **eftertænksomheden** videre. Det skal ikke være nostalgi og drømmeri, men en del af vor **'dannelse'**. **Og hvad er så 'dannelse'**. En kendt person fra 1800-tallet (Meir Goldschmidt) har udtrykt det sådan, at **'Ved dannelse forstår jeg den udviklede evne til at være opmærksom'**. --- Det er én af mine former i en sådan sammenhæng, at citerer kendte forfatters **udsagn om menneskelivet**, for dermed at vi selv kan lade **det inspirere til at danne mening om vor egen opfattelse af livet. For der er ingen facitliste på menneskelivet**. Det jeg vil med det er, at standse op her ved **'døden'** og at erkende hvad **Poul Henningsen** skrev i en sang sunget af **Liva Weel**, her med en enkelt strofe:

'Livet er et kort sekund, eet med både godt og ondt. Tror man eller håber man, så skuffes man. Livets viser drejer sig, man mødes og skilles. Først en lys og dejlig leg, ak så går man hver sin vej'. --- Når denne dag er omme, står vi atter i vor hverdag. Dagligdagen kræver sit. De udsagn jeg trækker frem er ikke målrettet på at **'stå af'**, men tværtimod, at gå videre med løftet pande, i den videre **'daglige rejse'**, – men med den påmindelse, at **'Vi ikke skal rejse hurtigt, end at sjælen kan følge med'**.

Vor kultur er præget af megen stress. Vi ødelægger for meget for os selv og omgivelserne. Når vi står ved **døden** er det for sent at vende om. Lad os f.eks. også tage **naturen** med i livet. Jeg trækker endnu engang **Johannes** frem fra **'Løgneren'**. I en kraftig dialog med en gæst på hans Ø, en gæst der hedder **Harry**, og kommer fra fastlandet med helt andre livsanskuelser, så siger **Johannes** til ham: **'Jeg har også set sådan på livet engang, men nu holder jeg mig til naturen og de simple tings visdom !!'**

Lad netop denne sammenkomst ved **N.N.'s begravelse/bisættelse** være et yderligere grundlag for at tænke over livet, medens vi stadig har det. --- **Vil vi livet kan alt fra livet bruges.** ---

Lad ikke **N.N.'s liv og død** være uden påvirkning af os, men lad det blive endnu et bidrag til vor **eftertænksomhed**. **Døden efterlader et tomrum, en stol er blevet tom. En sorg vil trænge sig på. --- Men en sorg er reelt en smuk menneskelig reaktion. --- For sorgen er kærlighed der er blevet hjemløs.**

– **Øjet kan se smilet, – munden kan le. – Men sorgen i hjertet kan ingen se.**

Ære være N.N.'s minde !

Jørgen Olsen (2017)

I relation til www.setnedefra.dk om livet og døden. Bl.a. om 'Når livet slutter' etc.

Forslag til begravelsestale om menneskelivet 5.

Døden må ikke være ligegyldig for os, hverken når den er tæt på, eller i afstand til os. Det er en afslutning, – og der ingen vej tilbage. Døden bør give os 'liv' til eftertænsksomhed og uddybelse. Lad vore tanker glide hen over det liv der var, men som nu er slut. – Vil man livet, kan alt fra livet bruges. Intet liv bør være levet forgæves. – Vi kan altid lære noget af andres liv, – og selv 'vokse' heraf. Jeg vil derfor gerne trække elementer frem om vort forhold til hinanden i den sammenhæng.

Den kristne kirke vil gerne omtale begrebet '*næstekærlighed*' som en mærkesag. Men kirken skal ikke have '*patent*' på den forkyndelsen, for '*næstekærlighed*' bør vi alle medvirke i, at gøre til en '*almen værdighed*'. Kirkens kærlighedsbegreb kommer ud fra evangelisten Mattæus's omtale i hans kapitel 22, vers 37-40 (identisk med Markus), der udtrykker det sådan i den danske oversættelse: '***Du skal elske din næste som dig selv***'. Det hævdes at være direkte hentet fra jødernes '*Tora*', jødernes hellige skrift. (Mattæus var jøde-kristen). Den oprindelige ordlyd er i '*Toraen*' skrevet på hebræisk, og da evangelierne blev samlet, blev alt oversat til græsk og derfra videre til bl.a. dansk. Det hævdes fra en teologisk sprogkyndig professor, at der er sket en uheldig oversættelse på 'vejen'. Det hævdes således, at hvis man oversætter direkte fra hebræisk til dansk, så vil oversættelsen komme tættest på den hebræiske tekst med ordene: '***Du skal elske din næste, for han er som du***'. – Og det giver jo en helt anden mening. Det grundlag har jeg taget til mig, og det vil jeg gerne bringe videre. ***Det at 'elske sig selv', lyder for mig meget 'egoistisk'***. Men er kristendommen i sig selv ikke netop '*egoistisk*'. Det handler her om den enkeltes '*frelse*'. – For mig kalder livets virkelighed, på '*ydmyghed*' og '*værdighed*', hvis vi skal være noget for hinanden, og netop bringe disse intentioner ud i hvor hverdag.

Men da ordene om at '*elske*' og om '*kærlighed*' til næsten, forekommer mig noget forslidte udtryk, har jeg valgt udtrykket '*værdighed*'. ***Dette omsat til at vise 'værdighed' overfor vor næsten***. --- Således på ingen måde et '*kristen patent*'. – Men da jeg holder meget af 1800-tallets forfattere, vil jeg her gå omkring *Søren Kierkegaard* i denne sammenhæng. Han skriver meget komplekst, men her dog udtrykt i forenklet form om det at '*elske næsten*'. Det er fra hans værk der hedder '*Kærlighedens Gerninger*' fra 1847. Indledningsvis om hans spørgsmål om den '*naturlige kærlighed*', hvor han stiller spørgsmålet om ikke den '*naturlige kærlighed*' er en skjult form for '*selvkærlighed*'. – Og videre om der er forskel på '*selvkærlighed*' og '*forkærlighed*', som kendes i forholdet til sine nærmeste. Det kan lyde lidt komplekst, men det kan tolkes som ***hvorvidt vi gør os klart, om det vi i daglig tale kalder kærlighed, i virkeligheden er 'egoisme'***. ---

Om begrebet '*værdighed*' og '*egoisme*' skriver han netop også en lille historie om en *Lilje* så smuk som Salomon i sin pragt. Men den var rodfæstet et sted, sammen med '*næller*' og '*andet*', som ikke var *Liljen værdigt*. – En dag kom en fugl som yndede at fortælle *Liljen* om dens *bundethed til stedet*, og om et *andet sted* hvor der var mange *lignende dejlige Liljer, med pragtfuld duft og farvepragt, og med fuglesang. Liljen blev meget bedrøvet*. Den oplevede at dens '*finhed*' ikke blev værdsat. Da fuglen kom igen, bad *Liljen* den om at fjerne jorden omkring dens rødder, og tage den med til det dejlige sted den havde omtalt. – ***Det gjorde fuglen***. Men under den lange flyvetur *visnede Liljen*. Således i meget kortfattet form er ***pointen, at havde den blot ville nøjes med at være Lilje hvor den stod, så havde den fortsat været Lilje. Nu blev den efterfølgende brændt, men fuglen som ikke forstod sin handling og konsekvenserne heraf, levede meget længe og døde sent af alderdom***. --- ***Det handler om at leve sammen, såvel som Lilje og som fugl. Vi skal kende ansvar for vore handlinger og oplevelser, og være nærværende der hvor vi har 'rodfæste'***.

Lad netop denne sammenkomst ved N.N.'s begravelse/bisættelse være et yderligere grundlag for at tænke over livet, medens vi stadig har det. --- ***Vil vi livet kan alt fra livet bruges***. ---

Lad ikke N.N.'s liv og død være uden påvirkning af os, men lad det blive endnu et bidrag til vor eftertænsksomhed. ***Døden efterlader et tomrum, en stol er blevet tom. En sorg vil trænge sig på***. --- ***Men en sorg er reelt en smuk menneskelig reaktion***. --- ***For sorgen er kærlighed der er blevet hjemløs***.

– Øjet kan se smilet, – munden kan le. – Men sorgen i hjertet kan ingen se.

Ære være N.N.'s minde !

Jørgen Olsen (2017)

I relation til www.setnedefra.dk om livet og døden. Bl.a. om 'Når livet slutter' etc.